

c

MINISTERIO DE CIENCIA E TECNOLOXÍA

21339 *ORDE CTE/2723/2002, do 28 de outubro, pola que se modifica o anexo IV do Real decreto 222/2001, do 2 de marzo, polo que se dictan as disposicións de aplicación da Directiva 1999/36/CE, do Consello, do 29 de abril, relativa a equipos a presión transportables. («BOE» 265, do 5-11-2002.)*

O Real decreto 222/2001, do 2 de marzo, dicta as disposicións de aplicación da Directiva 1999/36/CE relativa ós equipos a presión transportables, prevendo o aprazamento da súa entrada en vigor para certos equipos incluídos no seu ámbito de aplicación que recollía a Decisión 2001/107/CE, do 25 de xaneiro de 2001, e a adaptación ó progreso técnico que se establece na Directiva 2001/2/CE, do 4 de xaneiro.

O 6 de xuño de 2002 aprobouse a Directiva 2002/50/CE, da Comisión, pola que novamente se adapta ó progreso técnico a Directiva 1999/36/CE. A dita adaptación modifica a redacción que no anexo IV se lle dá ó módulo D co fin de asegura-la súa concordanza co resto da norma.

En cumprimento do indicado no artigo 2 da directiva anteriormente indicada, é preciso dictar as disposicións nacionais que prevexan e adopten o nela previsto.

A disposición derradeira terceira do Real decreto 222/2001, do 2 de marzo, anteriormente citado, autoriza o ministro de Ciencia e Tecnoloxía para modificar os anexos do dito real decreto.

De acordo co disposto no artigo 24.1, letra c), da Lei 50/1997, do 27 de novembro, do Goberno, esta disposición foi sometida ó trámite de audiencia dos sectores afectados. Tamén foron consultados os órganos competentes das comunidades autónomas e recibiu informe favorable da Comisión de Coordinación de Transportes de Mercadorías Perigosas e polo Ministerio de Fomento.

Esta orde dítase ó abeiro da competencia exclusiva do Estado sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica establecida no artigo 149.1.13.^a da Constitución.

Na súa virtude, dispoño:

Primeiro. *Modificación do anexo IV.*—No módulo D da parte I do anexo IV introdúcese a seguinte modificación:

Substitúese a expresión «certificado CE de tipo» que figura no punto 1, segundo parágrafo do punto 3.1 e primeiro parágrafo do punto 3.2, pola expresión «certificado de exame CE de tipo ou certificado CE de deseño.»

Segundo. *Habilitación normativa.*—Esta disposición dítase ó abeiro da competencia exclusiva do Estado sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica establecida no artigo 149.1.13.^a da Constitución.

Terceiro. *Entrada en vigor.*—Esta orde entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 28 de outubro de 2002.

PIQUÉ I CAMPS

Excmo. Sr. Secretario de Estado de Política Científica e Tecnolóxica.

XEFATURA DO ESTADO

22187 *LEI 40/2002, do 14 de novembro, reguladora do contrato de aparcamento de vehículos. («BOE» 274, do 15-11-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A realidade social impón a consideración legal da relación xurídica establecida arredor da figura do aparcamento dos vehículos de motor, atendida a masificación do fenómeno, así como os problemas que se derivan da falta dun desenvolvemento lexislativo específico.

A xurisprudencia vén reclamando, neste sentido, a conveniencia da dita regulación específica, para evitar os problemas que se derivan ó incardina-la regulación do aparcamento en diversas figuras contractuais do noso ordenamento civil. A dificultade que iso comporta xera unha ampla marxe de inseguridade ó non delimitar especificamente as respectivas responsabilidades de empresarios e usuarios, especialmente ante o importante número de supostos que a masificación antes invocada comporta nas consecuencias xurídicas do aparcamento.

Por iso, esta lei delimita, en primeiro termo, cáles son os aparcadoiros obxecto dela, distinguíndoos daqueles que, pola súa menor transcendencia, poden ser tratados ó abeiro da ordenación doutras figuras contractuais. É o aparcadoiro público aquel que orixina o maior grao de conflictividade e é a este específico suposto ó que lle que pretende dar resposta esta lei.

Especialmente, abórdase a imprecisa regulación da responsabilidade do titular do aparcadoiro para a restitución do vehículo e dos seus accesorios ou outros efectos, en termos que veñen recoller e resolve-los criterios e as dúbidas presentadas pola xurisprudencia. Por outra parte, ó se regularen as obrigas dos empresarios e usuarios, delimitáanse «a sensu contrario», os dereitos que para cada un destes colectivos se orixinan da relación xurídica que o aparcamento comporta. E faise todo iso en termos tales que se acomoda ás características atípicas que precisamente a doutrina veu distinguindo nos aparcamentos.

CAPÍTULO I

Ámbito da lei

Artigo 1. *Ámbito de aplicación.*

Esta lei establece o réxime xurídico aplicable ós aparcamentos nos que unha persoa cede, como actividade mercantil, un espazo nun local ou recinto do que é titular, para o estacionamento de vehículos de motor, cos deberes de vixilancia e custodia durante o tempo de ocupación, a cambio dun prezo determinado en función do tempo de estacionamento.

Artigo 2. *Aparcamentos excluídos.*

Quedan excluídos do ámbito de aplicación desta lei:

a) Os estacionamentos nas denominadas zonas de estacionamento regulado ou na vía pública, tanto se